

ligt ligger fast frem for at blive kastet paa Markedet ved Lejligheder, som maa-
ske kan være mindre heldige af Hensyn
til Kursen paa de Kreditforeningsobligation-
er, som nødvendigvis skal sælges, fordi
de er overtagne af Laantagere, der er
nødte til at skaffe sig Penge i Øjeblikket.
Alene dette mener jeg altsaa har sin Be-
tydning. Men tillige har det haft Betyd-
ning, at Hypotekbanken har virket som
Tiendebank, ikke alene ved sin Afløsning af
Tienden, for den vilde jo være foregaaet
uden Hensyn til, om det var Hypotekban-
ken, der havde været medvirkende,
men ogsaa ved at regulere Obligationsmar-
kedet. Dette, at Tiendebanken har været
i Stand til dels at overtage og dels at
kunne have liggende og ved passende Lej-
ligheder sælge ret store Beløb i Tiendebank-
obligationer har sikkert bidraget i ikke
ringe Grad til, at Kursen paa Tiendebank-
obligationer, har holdt sig saa nogenlunde.
Den er jo ganske vist gaaet ned ligesom
alle andre Obligationskurser, men den har
dog holdt sig bedre og navnlig i Begyn-
delsen mere stabilt, end Tilfældet vilde
have været, hvis en Masse Tiendebank-
obligationer vilde være blevet kastet ud
i det aabne Marked i saa stort Tal,
som det vilde have været nødvendigt, hvis
ikke Hypotekbanken havde været i Stand
til at foretage den Regulering, som det var
Meningen, at den skulde foretage.

Jeg tror, som sagt, at der er Grund
til ved denne Lejlighed, hvor vi maa er-
kende, at det oprindelige Formaal for Hy-
potekbanken: ved Optagelse af Laan i
Udlandet at højne Kursen paa Kreditfor-
eningsobligationer, ikke længere kan siges
at blive fyldestgjort, at fremhæve, at Hy-
potekbankens Oprettelse alligevel har gjort
sin Nytte, og det vil den efter min Me-
ning ogsaa gøre i Fremtiden, naar den faar
den Udvidelse af sit Virkeomraade, som
her er foreslaaet. I saa Henseende kan
jeg fuldstændig slutte mig til de Betragt-
ninger, som den højtærede Finansminister
fremkom med baade ved Lovforslagets
Fremsættelse i Landstinget og her i dette
Ting. Dette, at Hypotekbanken faar Ret
til at optage Laan i Indlandet, kan gan-
ske vist have sin Betydning for det inden-
landske Pengemarked.

Der blev nævnt i det andet Ting, at
der maaske kunde være en Fare ved at
optage Laan i Indlandet og altsaa at ud-
byde Hypotekbankobligationer til Salg
herhjemme, idet Kursen paa andre Obliga-
tioner, og da navnlig Kreditforeningsobliga-
tioner, derved vilde blive trykket. Det kan

ikke nægtes, at en saadan Fare kunde
være til Stede, hvis Hypotekbankens Di-
rektion og Finansministeren — der skal
nemlig være Enighed mellem dem, naar
der skal optages Laan og udbydes nye
Hypotekbankobligationer — ikke havde
det Overblik over Pengemarkedet, som
man altid vil og med Rette kan gaa ud
fra, at saavel Hypotekbankens Direktion
som Finansministeren sidder inde med.
Der kunde nok til Tider blive spredt et
saadant Tal af Hypotekbankobligationer
ud paa det indenlandske Pengemarked, at
de kunde trykke Kurserne, men jeg er
ret sikker paa, at man i saa Henseende
kan være tryk for, at der altid vil blive
valgt de rigtige Tidspunkter til Optagelse
af de indenlandske Hypotekbanklaan.

Sluttelig vil jeg udtale min Tilfreds-
hed med, at man har foreslaaet den Ud-
videlse af Hypotekbankens 3die Afdeling,
som Finansministeren nu har gjort Rede
for, og som navnlig tager Sigte paa at
aabne Adgang for Hypotekbanken til at
overtage saadanne statsgaranterede Stats-
obligationer, som i sig selv maa erkendes
at være sikre, og da navnlig f. Eks. dem,
der er nævnte i Lovforslaget om de mange
Statsbaneanlæg, som vi har haft til Be-
handling her i Tinget, og som for Tiden
ligger i et Udvalg, altsaa Statsbaneobligatio-
ner, ved hvilke Statsbanerne skulde kunne
skaffe sig de Penge, som er nødvendige
til de mange store Anlæg, som vi sikkert
i en ikke fjern Fremtid maa gaa i Gang
med. Jeg er enig i, at dette har sin Be-
tydning, ogsaa set fra et Statsbanedrifts-
synspunkt. Jeg har ved en tidligere Lej-
lighed, nemlig da vi behandlede Lovfor-
slaget om Statsbaneanlægene, understreget
de af Finansministeren i det andet Ting
fremsatte Udtalelser, i hvilke han gør op-
mærksom paa, at selve dette, at Stats-
banerne ved den foreslaaede Ordning bli-
ver tvunget til at forrente disse Obliga-
tioner, medfører, at de maaske nok kan
blive tvunget til at se noget mere paa den
forretningsmæssige Side, end Tilfældet har
været hidtil. Dette tillægger jeg, som sagt,
ikke ringe Betydning. Det er i god Over-
ensstemmelse med de Synsmaader, der fra
Venstre er blevet gjort gældende ved flere
Lejligheder, nemlig, at man med Rette
kan kræve, at Statsbanedriften giver en
rimelig Forrentning af den Kapital, der
er anbragt i Banerne. Ved en Ordning
som den her paatænkte, som vil kunne
gennemføres, forudsat at man i Lovfor-
slaget om de mange Statsbaneanlæg, naar
det bliver til Lov, bibeholder den Para-